

MODELİK

Rok VIII (XV)

Nr 13/04

ISSN 1428-3840

Nakład 1200 egz.

Albatros D.V

NIEMIECKI SAMOLOT MYŚLIWSKI Z I WOJNY ŚWIATOWEJ

Niemiecki samolot myśliwski z I wojny światowej

Albatros D.V

Starając się dorównać powstającej w 1917 r. nowej generacji myśliwców alianckich Albatros zaprojektował znacznie ulepszoną wersję D.V, o eliptycznym przekroju kadłuba, celem zmniejszenia oporów, a tym samym zwiększenia osiągnięć.

Kadłub był drewniany, półskorupowy - szkielet z 8 podłużnic sosnowych i wręg, pokryty był kształtowanymi na gorąco arkuszami sklejek. W przedniej części kadłuba pokrycie w postaci odejmowanych blach aluminiowych. Za kabiną trójkątna owiewka została usunięta w większości maszyn frontowych, gdyż ograniczała widoczność do tyłu. Stateczniki stanowiły integralną część kadłuba.

Wersja D.V niewiele różniła się od poprzednika D.III. Zmiany wydawały się niewielkie i nie przeprowadzono nawet prób statycznych nowej maszyny. Skutki tego były fatalne - zaledwie pierwsze D.V dotarły na front, a od razu rozpoczęła się seria katastrof. Koncepcja nieuportowskiego półtorapłata z małą sztywnością komory płatów dawała o sobie znać już w wersji D.III, ale katastrofy D.V stały się nagminne. Przejęto koncepcję Nieuporta zapominając, że Albatros z silnikiem rzędowym chłodzonym wodą jest bez porównania cięższy od pierwowzoru. W samolocie D.V ponadto słabe okucia i przesunięcie środka parcia dolnego płata pod względem osi dźwigara prowadziły do urywania się dolnych skrzydeł, zwłaszcza przy wyprowadzaniu z lotu nurkowego. Do końca wojny nie poradzono sobie z tą wadą. Powstała wersja D.Va, niewiele jednak różniła się od D.V. Prędkość wzrosła symbolicznie, a prędkość wznoszenia wyraźnie się pogorszyła. W jednym z listów baron von Richthofen pisał: „D.V jest tak przestarzały i tak absurdalnie zacofany w stosunku do samolotów angielskich, że nie wiadomo co z nim robić. Przez prawie rok w kraju nie opracowano niczego nowego, oprócz tego wszawego Albatrosa”. Niemniej jednak złożono ogromne zamówienia na ten właśnie samolot. Że samolot D.V nie był rewelacją w porównaniu z poprzednim D.III widać choćby z faktu, że produkcję D.III nie przerwano, a ostatnie zamówienie na D.III ma późniejszą datę niż na wersję D.V

Wybudowano 900 samolotów w wersji D.V oraz 1612 D.Va.

Dane taktyczno-techniczne:

Rozpiętość:	9,00 m
Długość:	7,36 m
Wysokość:	2,75m
Masa własna:	680 kg
Masa w locie:	915 kg
Moc silnika:	118 kW
Prędkość maksymalna:	187 km/h
Prędkość wznoszenia:	8 min 50 sek. na 2000 m
	35 min na 5000 m
Czas trwania lotu:	2 godz.
Uzbrojenie:	2 k.m-y LMG 08/15

Model kartonowy Albatrosa D.V prezentuje egzemplarz na którym latali por. Paul Baumer i ppor. Wilhelm Lehmann, dowódca Jasta 5.

OPIS MODELU I UWAGI OGÓLNE

Model Albatrosa D.V nie jest modelem skomplikowanym i mogą go wykonać również modelarze mniej doświadczeni. Najwięcej problemów może sprawić zamocowanie górnego płata.

Model pozbawiony jest szkieletu skrzydeł - jako dźwigary należy wykorzystać patyczki do szaszłyków, które można kupić w sklepie. Należy pamiętać o niewielkim wzniosie dolnych skrzydeł.

Części oznaczone gwiazdką (*) należy nakleić na fakturę o grubości do 1 mm.

Wnętrze kabiny i komory silnika zalecam pomalować w trakcie klejenia farbą.

W słupki i zastrzały płatów i podwozia wklejamy cienki i sztywny drut tak, aby jego końcówki nieznacznie wystawały. Przy montażu należy je wklejać w wykonane igłą otwory w kadłubie.

Model zalecam sklejać w kolejności numeracji części - zgodnie z instrukcją budowy.

Przypominam i zalecam stosowanie podstawowej zasady technologii klejenia modeli kartonowych: trzy razy przymierz, zanim raz przykleisz.

INSTRUKCJA BUDOWY MODELU

Wycinamy i kształtujemy cz. 1, wklejamy paski łączące, deskę przyrządów cz. 2 i wręgę W1. Wg rys. montażowego wyposażamyabinę w fotel i drążek wraz z konstrukcją nośną (cz.3-8). Z cz. 9, 10, 11L, 11P, paska łączącego i wręgi W2 sklejaemy centralny segment kadłuba z wcięciami na k.m. Już bez wręg sklejaemy kolejne segmenty kadłuba cz. 12-16 (cz. 12 doklejaemy do sklejek cz. 11L i P). Wklejamy podstawę silnika wręgę W3 i wręgę W4. Z cz. 17-23 również bez wręg sklejaemy resztę kadłuba w stronę ogona.

Z cz. 24-29 sklejaemy stateczniki i płożę ogonową. Z cz. 30-38 wg rysunku sklejaemy silnik wraz z kolektorem wydechu i wklejamy do kadłuba. Modelarze bardziej doświadczeni mogą pokusić się o jego waloryzację, gdyż w stosunku do oryginału jest mocno uproszczony.

W otwory w kadłubie wklejamy patyk do szaszłyka. Aby dolne skrzydła miały lekki wznios należy go nadłamać. Nasadzamy i przyklejamy do kadłuba dolne skrzydła cz. 39L i 39P. Z cz. 40L i 40P za pomocą paska łączącego sklejaemy górny płat. Zalecam usztywnienie go drugim patykiem do szaszłyka, ewentualnie w inny sposób (nie ma wzniosu). Na górnym płacie przyklejamy chłodnicę cz. 44 i cz. 45.

Z cz. 46 a-h sklejaemy dwa karabiny maszynowe i przyklejamy do kadłuba.

Z cz. 49-54 wykonujemy podwozie główne (cz. 51 to szablon drutu na oś). Wg cz. 55 z kawałka kliszy wykonujemy owiewkę i przyklejamy przed kabiną pilota.

Według planu generalnego z cienkiej „niemechatej” nitki lub drucika nawojowego ze starej cewki wykonujemy naciągi usztywniające skrzydła i podwozie.

Gotowy model należy wyretuszować farbami, natomiast nie zalecam jego lakierowania.

MODELIK 13/04
ISSN 1428-3840

Albatros D.V
Wydanie I

Opracowanie modelu:
Adaptacja i korekta:
Ilustracja na okładce:
Redakcja numeru:

Digital Card Models - USA
Janusz Oleś
Wojciech Sankowski
Janusz Oleś

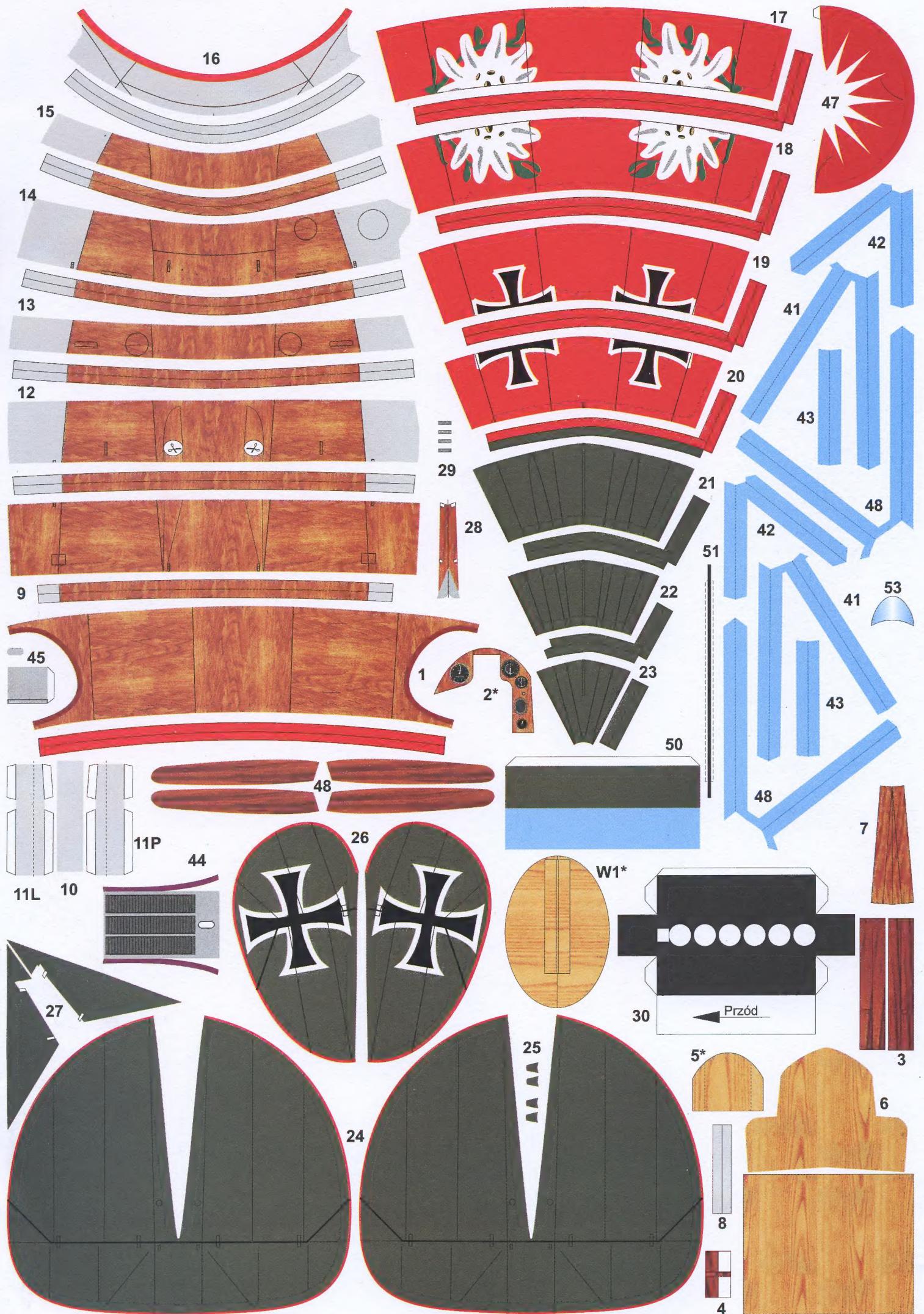
Wydawca:

Wydawnictwo "MODELIK" - Janusz Oleś
74-100 Gryfino; ul. Szczecińska 10; Poland

Korespondencja:

"MODELIK"; 74-100 Gryfino; skr. poczt. 145
tel./faks: (091) 40-45-299 e-mail: biuro@modelik.pl
www.modelik.pl

Made in UE

40L

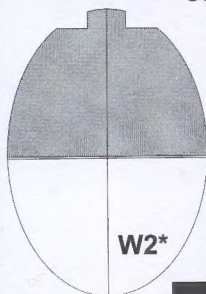
54

31

34*

37

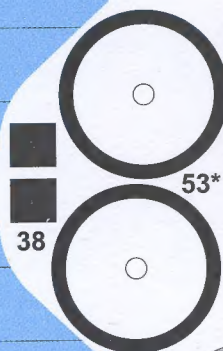
39L

W2*

W5*

W4*

52*

W3*

40P

54

32

39P

33

53*

38

35

35a

36

46

f g h

a b c d e

Przód